

تنوع پوشش‌گیاهی در مراتع جلگه‌ای ناحیه رویشی هیرکانی و ارتباط آن با خصوصیات خاک (مطالعه موردی: شهرستان بهشهر، استان مازندران)

لاله آموزگار^۱، جمشید قربانی^{۲*}، مریم شکری^۳ و سید حسن زالی^۴

^۱دانشآموخته کارشناسی ارشد مرتع‌داری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری
^۲دانشیار گروه مرتع‌داری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری
^۳استاد گروه مرتع‌داری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری
^۴مریم گروه مرتع‌داری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری

تاریخ پذیرش: ۹۳/۹/۱۲

تاریخ دریافت: ۹۲/۹/۲۷

Vegetation Diversity in Lowland Rangeland of Hyrcanian Vegetation Zone and Its Relationship with Soil Properties (Case Study: Behshahr, Mazandaran Province)

Lale Amozgar,¹ Jamshid Ghorbani,^{2*}Maryam Shokri³
& Seyed Hassan Zali⁴

¹Former Msc Student of Rangeland management, Department of Rangeland management, Faculty of Natural Resources, Sari Agricultural Sciences & Natural Resources University

²Associate Professor, Department of Rangeland management, Faculty of Natural Resources, Sari Agricultural Sciences & Natural Resources University

³Professor, Department of Rangeland management, Faculty of Natural Resources, Sari Agricultural Sciences & Natural Resources University

⁴Instructor, Department of Rangeland management, Faculty of Natural Resources, Sari Agricultural Sciences & Natural Resources University

Abstract

Environmental factors particularly soil properties influence the species composition and vegetation diversity in rangelands. Soil in some parts of lowland area in Mazandaran province is saline. This made some limitations for establishment of vegetation. In this study the relationship between vegetation and soil properties were assessed in lowland rangeland of Hyrcanian zone in the city of Behshahr, Mazandaran Province. Vegetation was sampled along transects with 100 m length using 1 m² plots. Cluster analysis showed six vegetation types. ANOVA results indicated that greater values of species richness and diversity indices were found in *Artemisia sieberi-Medicago rigidula* and *Halocnemum strobilaceum-Juncus maritimus*. Results from RDA analysis showed that salinity, soil texture and soil moisture are main drivers of vegetation distribution in this area. An increase in EC, CaCO₃ and silt was associated with the establishment of *Salicornia europaea-Spergularia marina* and *Halocnemum strobilaceum-Juncus maritimus*. *Aeluropus littoralis* and *Hordeum marinum-Plantago psyllium* were found where soil had lower EC but higher moisture, Organic carbon and clay. A reduction in soil EC and soil moisture was the favorite of *Artemisia sieberi-Medicago rigidula* and *Juncus maritimus*.

Keywords: Cluster analysis, Species richness, Halophytes, Wetland.

چکیده

ترکیب و تنوع گونه‌ای پوشش‌گیاهی مراتع تحت تاثیر عوامل محیطی مختلف بیوژن خصوصیات خاک می‌باشد. در بخش‌هایی از مناطق جلگه‌ای استان مازندران بهدلیل وجود شرایط خاص، خاک منطقه سور است که محدودیت‌هایی را برای استقرار پوشش‌گیاهی ایجاد می‌کند. در این مطالعه ارتباط پوشش‌گیاهی و خاک در بخشی از مراتع جلگه‌ای ناحیه رویشی هیرکانی در شهرستان بهشهر در استان مازندران بررسی شد. پوشش‌گیاهی در امتداد ترانسکت صد متری و در بلات‌های یک متر مربعی نمونه برداری شد. نتایج آنالیز خوش‌های سبب تفکیک شش تیپ گیاهی در منطقه گردید. نتایج آنالیز واریانس نشان داد که شاخص‌های تنوع و غنای گونه‌ای تیپ گیاهی *Artemisia sieberi-Medicago rigidula* و *Halocnemum strobilaceum-Juncus maritimus* معنی‌داری بیشتر از سایر اجتماعات بود. نتایج آنالیز RDA نشان داد که شوری، بافت خاک و رطوبت از جمله مهم‌ترین خصوصیات خاک هستند که بر پراکنش تیپ‌های گیاهی منطقه اثر دارند. بهطوری که افزایش شوری، آهک و درصد سیلت خاک سبب استقرار تیپ‌های *Halocnemum* و *Salicornia europaea-Spergularia marina* می‌شود. در خاک‌های با شوری کمتر اما مرتبط‌تر با کربن آلی بیشتر و بافت رسی تیپ‌های *Aeluropus littoralis* و *Hordeum marinum-Plantago psyllium* مستقر شدند. کاهش شوری و رطوبت خاک دو تیپ *Artemisia Juncus maritimus* و *Medicago rigidula* را در پی داشته است.

کلمات کلیدی: آنالیز خوش‌های، غنا گونه‌ای، گیاهان شورروی، تالاب.

* Corresponding Author. E-mail Address: j.ghorbani@sanru.ac.ir

۱- مقدمه

اعظمی از این اراضی را گیاهان علفی و نیمه درختچه‌ای شوررست و آبدوست تشکیل می‌دهند که معرف مناطق شور با سطح آب زیرزمینی بالا هستند [۱۲ و ۷]. اگر سطح آب زیرزمینی بالا و به عبارت دیگر نزدیک به سطح خاک باشد، درنتیجه نیروی لوله‌های موئین، مقدار قابل توجهی املال محلول همراه آب به سطح می‌آید و با تبخیر آب در سطح بالایی خاک تجمع می‌یابند [۱۳]. عمق آب زیرزمینی و املال محلول در خاک را می‌توان به عنوان فاکتورهای مؤثر در تفکیک اجتماعات گیاهی در مناطق جلگه‌ای دانست [۱۴]. مدیریت و حفاظت از مساحت‌های اندک و باقیمانده مراتع جلگه‌ای این منطقه مستلزم شناسایی و تفکیک تیپ‌های مهم گیاهی و عوامل محیطی موثر بر آن‌ها است. هدف از این تحقیق در ابتدا شناسایی و تفکیک تیپ‌های گیاهی بخشی از مراتع جلگه‌ای ناحیه رویشی هیرکانی در شهرستان پهشهر در استان مازندران و سپس شناسایی مهم‌ترین خصوصیات خاک موثر بر تیپ‌های گیاهی و پراکنش آن‌ها در منطقه است. همچنین سعی شده است تا برخی شاخص‌های تنوع و غنای گونه‌ای بین این تیپ‌های گیاهی مورد مقایسه قرار گیرد.

۲- مواد و روش‌ها**۲-۱- معرفی منطقه**

منطقه مورد مطالعه بخشی از مراتع قشلاقی شهرستان پهشهر در استان مازندران است که دارای مساحت تقریبی ۱۰۰۰ هکتار است ("۴۲/۰۶" ۵۳° ۲۹' ۰۶" الی "۱۸/۵۷" ۳۳° ۵۳' ۰۶" طول شرقی و عرض‌های " ۴۵' ۳۹/۶۴ ۲۶° ۴۵' ۲۴/۵۹" ۳۶° ۴۵' ۲۴/۵۹ شمالی). میانگین بارندگی سالیانه در طی یک دوره آماری ۱۰ ساله در ایستگاه هواشناسی تیرتاش ۵۵۹ میلی‌متر است. حداقل بارندگی در آبان و حداقل در خرداد ماه است. حداقل دما ۲۵ درجه سانتی‌گراد در مرداد ماه و حداقل عدده درجه سانتی‌گراد در بهمن ماه است. اقلیم منطقه با توجه به روش آمیرزه مرطوب می‌باشد. از نظر زمین شناسی جزء رسوبات ساحلی و دریایی متعلق به دوره کواترنر می‌باشد. از مهم‌ترین ویژگی‌های بوم‌شناختی این مراتع اراضی پست شور است که دارای شیب کمتر از ۳ درصد است و قادر هر گونه تپه‌ماهور و یا ارتفاعات می‌باشد.

شكل گیری ترکیب و تنوع جوامع گیاهی و پراکنش آن‌ها در اکوسیستم‌های مرتعی متأثر از نیازهای بوم‌شناختی گونه‌ها و شرایط محیطی رویش گاه است [۱]. هر جامعه گیاهی دارای ترکیب مشخصی از گونه‌های گیاهی است که قادر به تحمل دامنه‌ای از شرایط محیطی هستند که آشیان بوم‌شناختی آن‌ها است [۲]. عوامل مختلف محیطی در ایجاد، توسعه و پایداری اکوسیستم‌های مرتعی نقش موثری دارند [۳]. یکی از عواملی که نقش بسیار مهمی را در پراکنش جوامع گیاهی ایفا می‌کند خصوصیات خاک است [۴]. این عامل محیطی به‌طور ویژه در اراضی شور و قلیا نقش مهم و تعیین‌کننده‌ای دارد. در ایران حدود ۲۵ میلیون هکتار اراضی شور و قلیا وجود دارد که ۱۵ درصد از مساحت کشور را شامل می‌شود [۵]. پراکندگی خاک‌های شور در ایران منحصر به مناطق خشک و نیمه خشک نبوده بلکه در بخش‌هایی از مناطق مرطوب و نیمه مرطوب به‌دلیل وجود شرایط خاص خاک منطقه شور است. خاک‌های شور در مناطق مرطوب معمولاً در اراضی پست و سواحل دریاها و نواحی اطراف تالاب‌ها که بارندگی کافی برای شستشوی املال خاک وجود دارد و شرایط زمین شناسی توانایی تشكیل خاک‌های شور را دارد دیده می‌شود [۶]. در این مناطق سطح ایستابی، ماندابی شدن و زهکشی نامناسب اراضی سبب افزایش غلظت نمک‌های محلول در خاک می‌شود [۷]. میزان رطوبت خاک و املال موجود در آن مهم‌ترین عوامل تعیین‌کننده در نوع و پراکنش گونه‌ها است. با افزایش شوری خاک و بالا رفتن فشار اسمزی، گیاه برای جذب مقدار معین آب باید انرژی حیاتی بیشتری را صرف کند [۸]. خاک‌های شور دارای املال زیاد هستند که محدودیت‌هایی را برای استقرار پوشش‌گیاهی ایجاد می‌کند. در نتیجه واکنش گونه‌ها به شوری خاک می‌تواند مؤلفه مهمی در گسترش و استقرار گونه‌های گیاهی در مناطق با خاک شور باشد [۹].

اکوسیستم‌های مرتعی در مناطق جلگه‌ای مازندران بخش مهمی از تنوع زیستی منطقه رویشی هیرکانی را در خود جای داده‌اند. این سرزمین به علت وجود شرایط مساعد آب و هوایی طی سالیان گذشته دست‌خوش تغییراتی شده و یک پارچگی خود را از دست داده‌اند [۱۰ و ۱۱]. به‌همین دلیل این مراتع از کیفیت خوبی برخوردار نبوده و در برخی مناطق تحت تأثیر تغییرات محیطی گوناگون به‌صورت بالاتلاقی و شور در آمده‌اند [۷]. پوشش‌گیاهی غالب بخش

یکی از روش‌های غیرمستقیم در رسته‌بندی است که تنها داده‌های گونه‌ها را بدون داده‌های محیطی آنالیز می‌نماید. از تحلیل تطبیقی قوس‌گیری شده (DCA) جهت تعیین طول گرادیان در داده گونه‌ها نیز استفاده می‌شود. براساس طول گرادیان محور اول در این مطالعه (۳/۵۳۱) از تحلیل افزونگی^۵ (RDA) استفاده گردید^۶. این تحلیل یک روش خطی است که همبستگی داده‌های پوشش‌گیاهی و پارامترهای خاک را بررسی می‌کند و سپس نمودارهای روش‌های رسته‌بندی ترسیم شدند^۷. بهمنظور مقایسه شاخص‌های تنوع و غنای گونه‌ای^۸ بین خوش‌های حاصل از تحلیل خوش‌های از تحلیل واریانس یک‌طرفه استفاده شد و در ادامه میانگین‌ها با آزمون دانکن مقایسه شدند^۹.

۳- نتایج و بحث

۱-۳- طبقه‌بندی پوشش‌گیاهی (آنالیز خوش‌های)

در پوشش‌گیاهی منطقه مورد مطالعه ۴۹ گونه گیاهی شناسایی شدند که به ۱۵ تیره گیاهی تعلق داشتند. تیره گندمیان (Poaceae) با ۱۶ گونه، تیره آفتابگردان (Fabaceae) با ۱۰ گونه و تیره بقولات (Asteraceae) با ۶ گونه بیشترین تعداد گونه گیاهی را در پوشش‌گیاهی به خود اختصاص دادند. تروفیت‌ها با ۲۶ گونه، همی-کریپتووفیت‌ها با ۱۹ گونه فراوان‌ترین فرم زیست شناختی موجود در منطقه بودند. کاموفیت‌ها با ۳ گونه و کریپتووفیت‌ها با ۱ گونه کمترین فراوانی را داشتند. ۶۵/۰۶ درصد گونه‌ها یک‌ساله، ۳۶/۷۳ درصد چند ساله و تنها ۱۲/۲۴ درصد از گونه‌ها دوسراله بودند. آنالیز خوش‌های با سطح تشابه ۶۲ درصد در منطقه مورد مطالعه منجر به تفکیک شش تیپ گیاهی گردید (شکل ۱). به طوری که تیپ *Halocnemum* و *Juncus* با ۴۱ گونه و *strobilaceum-Juncus maritimus* با ۳۹ گونه بیشترین تعداد گونه را دارا هستند و تیپ *Salicornia europaea-Spergularia marina* با ۹ گونه کمترین تعداد گونه را دارد (جدول ۱).

تیپ گیاهی *Halocnemum strobilaceum-Juncus maritimus* (Ha.st - Ju.ma) دارای ۴۱ گونه گیاهی است که گونه‌های *Juncus strobilaceum* و *Halocnemum strobilaceum maritimus* به ترتیب بیشترین درصد تاج پوشش را داشتند و گونه‌های *Frankenia hirsuta*, *Centaurium minus*, *Polypogon monspeliensis*, *Parapholis incurva*, *Spergularia marina* و *Plantago psyllium* مهم‌ترین گونه‌های همراه در این تیپ می‌باشند. گونه

۲-۲- نمونه‌برداری پوشش‌گیاهی و خاک

بهمنظور بررسی پوشش‌گیاهی و خاک منطقه در اوخر تابستان و در طول پاییز و زمستان سال ۱۳۹۱ طی چهار مرتبه بازدید از منطقه چند یگان (واحد) گیاهی همگن بر اساس گونه‌های گیاهی غالب تفکیک شدند. در هر یگان گیاهی نمونه‌برداری با استفاده از روش تصادفی سیستماتیک انجام شد. با توجه به وسعت هر یگان گیاهی یک یا دو ترانسکت به طول ۱۰۰ متر مستقر و روی هر ترانسکت ۱۰ پلات یک مترمربعی برداشت شد. در مجموع ۱۰۰ پلات از کل منطقه نمونه‌برداری شد. در هر پلات یک مترمربعی درصد تاج پوشش، درصد خاک لخت، سنگ و سنگریزه و لاشبرگ ثبت گردید. نمونه‌های گیاهی برداشت شده از منطقه با استفاده از منابع معتبر علمی و تجارب کارشناسان شناسایی شدند.

نمونه‌برداری خاک نیز در یگان‌های همگن پوشش‌گیاهی انجام گرفت. در طول هر ترانسکت ۱۰۰ متری دو نمونه خاک از عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متری برداشت و به آزمایشگاه منتقل شدند. ابتدا درصد رطوبت خاک با استفاده از روش توزین تعیین گردید. سپس نمونه‌ها به مدت ۲۴ ساعت در آون با دمای ۱۰/۵ درجه سانتی‌گراد خشک و با عبور از الک ۲ میلی‌متری سنگ و سنگریزه و لاشبرگ جدا شدند. از پارامترهای فیزیکی خاک رطوبت، چگالی و بافت خاک اندازه‌گیری شدند. رطوبت با استفاده از روش وزنی، چگالی با روش کلوخه و بافت خاک به روش هیدرومتری تعیین شدند[۱۵ و ۱۶]. در بررسی پارامترهای شیمیایی اسیدیته (pH) به روش گل اشباع، هدایت الکتریکی (EC) به روش هدایت سنج الکتریکی، آهک (CaCO₃) با استفاده از روش کلسیمتری اندازه‌گیری شدند[۱۵]. همچنین درصد کربن آبی (OC) با استفاده از روش والکی و بلک محاسبه شد [۱۷].

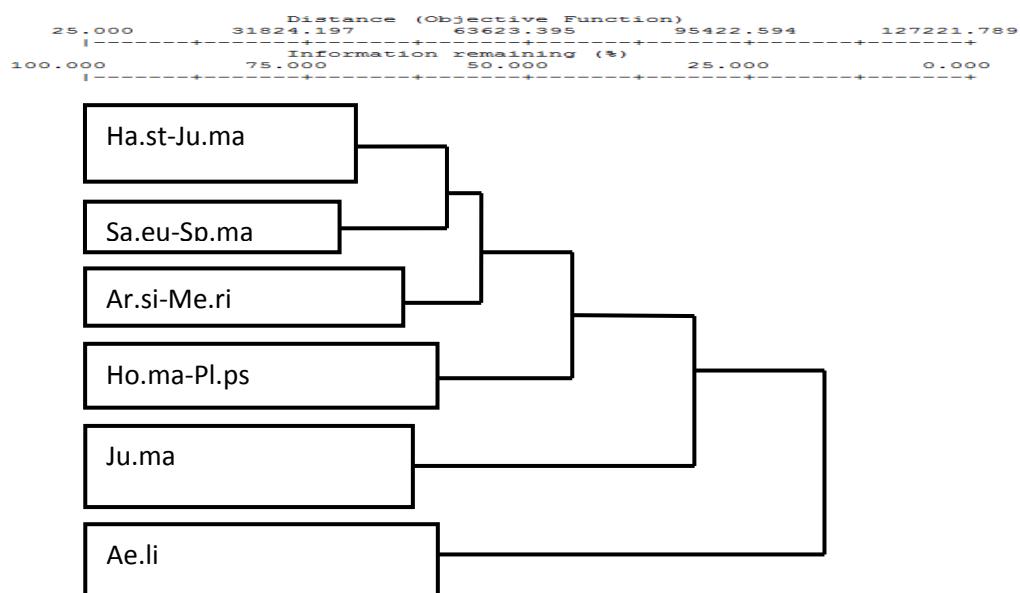
۳-۲- تجزیه و تحلیل داده‌ها

در مطالعات بوم‌شناسی گیاهی از آنالیز خوش‌های^۱ بهمنظور تفکیک خوش‌های یا شناسایی تیپ‌های گیاهی استفاده می‌شود[۱]. در این مطالعه تیپ‌های گیاهی با استفاده از تحلیل خوش‌های در نسخه چهارم نرم افزار PC-Ord تفکیک شدند[۱۸]. طبقه‌بندی جوامع گیاهی با استفاده از روش‌های مختلفی انجام می‌شود که در این مطالعه از طبقه‌بندی سلسله مراتبی^۲ و برای محاسبه فواصل خوش‌های روش وارد^۳ استفاده گردید. تحلیل تطبیقی قوس‌گیری شده*

Hordeum marinum *Gastridium phleoides* گونه‌های *Trifolium compestre* و *Juncus maritimus* گونه‌های همراه در این تیپ هستند. در تیپ (Ho.ma-Pl.ps) *marinum-Plantago psyllium* گالبیت با *Plantago psyllium* و *Hordeum marinum* گونه‌های *Hordeum marinum* می‌باشد. در این تیپ گیاهی ۲۵ گونه گیاهی حضور دارند که گونه‌های *Juncus maritimus* *Centaurium minus* و *Spergularia marina* از جمله مهم‌ترین گونه‌های همراه هستند. گونه *Sylibium marianum* منحصرأ در این تیپ (Ju.ma) *Juncus maritimus* گیاهی حضور دارد. تیپ *Juncus maritimus* با شامل ۳۹ گونه گیاهی است که گونه *Juncus maritimus* از گونه‌های *Lotus corniculatus* و *Aeluropus littoralis* گونه‌های همراه هستند. از جمله گونه‌هایی که منحصرأ در این تیپ حضور داشتند می‌توان به دو گونه *Cynodon dactylon* و *Aeluropus littoralis* (Ae.li) *Polygonum patulum* اشاره کرد. در تیپ *Aeluropus littoralis* است. در مجموع در این تیپ ۲۷ گونه حضور دارند که از مهم‌ترین گونه‌های همراه می‌توان به *Lolium verum* و *Hordeum marinum rigidum* اشاره کرد. همچنین گونه‌های *Phleum crassa* و *Aegilops* در این تیپ گیاهی حضور داشتند.

از گونه‌های *Halocnemum strobilaceum* پوشش‌گیاهی است اما در بانک بذر خاک این منطقه مشاهده نشد[۱۹]. نتایج مطالعه Hosseini و همکاران (۲۰۰۷) نشان داد که قوه نامیه بذرهای این گونه در سال اول برداشت ۹۵ درصد است که با گذشت زمان به ۷۵ تا ۶۰ درصد کاهش می‌یابد. همچنین با افزایش شوری از ۰/۱ تا ۰/۷ مول جوانه‌زنی بذر این گونه کاهش قابل توجهی دارد و زادآوری این گونه با قلمه موفقیت آمیزتر است. با توجه به این که قوه نامیه بذر آن با گذشت زمان کاهش می‌یابد می‌توان دریافت که این گونه توانایی تشکیل بانک بذر دائم در خاک را ندارد و در صورت جوانه‌زنی بذر گیاهچه‌ها بهدلیل شوری خاک توانایی استقرار را پیدا نخواهد کرد.

Salicornia europaea-Spergularia در تیپ ۹ (Sa.eu-Sp.ma) *marina* گونه حضور دارد که غالباً با *Spergularia marina* و *Salicornia europaea* گونه‌های *Plantago psyllium* و *Hordeum marinum* گونه‌های همراه این تیپ هستند. مطالعه بانک بذر منطقه نشان داد که گونه *S. marina* در بانک بذر خاک فراوان بوده است[۱۹]. از مجموع ۲۵ گونه تیپ-*Artemisia sieberi* (*Ar.si-Me.ri*) *Medicago rigidula* و *Medicago rigidula* به این تیپ حضور داشته و گونه غالب هستند. همچنین

شکل ۱- نمودار درختی حاصل از آنالیز خوشهای داده‌های پوشش‌گیاهی مراتع جلگه‌ای شهرستان بهشهر استان مازندران. نام کامل تیپ‌ها (Sa.eu-Sp.ma) *Salicornia*, (Ha.st-Ju.ma) *Halocnemum strobilaceum*- *Juncus maritimus* (Ho.ma-), (Ar.si-Me.ri) *Artemisia sieberi*-*Medicago rigidula* *europaea-Spergularia marina* (Ae.li) *Aeluropus*, (Ju.ma) *Juncus maritimus* Pl.ps) *Hordeum marinum*- *Plantago psyllium* *littoralis* است.

جدول ۱- نام علمی، طول عمر، فرم زیستی و درصد تاج پوشش گونه‌ها در تیپ‌های مختلف گیاهی مرتع جلگه‌ای شهرستان بهشهر، استان مازندران.

نام علمی	نام مخفف	نام	Ha.st-Ju.ma	Sa.eu-Sp.ma	Ar.si-Me.ri	Ho.ma-Pl.ps	Ju.ma	Ae.li
			تاج پوشش (درصد)					
<i>Aegilops crassa</i>	Ae.cr	A T	-	-	-	-	-	۰/۴۷
<i>Aelurupos littoralis</i>	Ae.li	P He	۰/۳۲	-	۰/۱۶	۰/۹۸	۲/۵۵	۴۸/۹۸
<i>Anagallis arvensis</i>	An.ar	A T	۰/۸۸	-	-	۰/۳۱	۰/۰۹	۰/۶۱
<i>Anthemis sp.</i>	An.sp	A T	۰/۰۲	-	-	-	-	-
<i>Artemisia sieberi</i>	Ar.si	P Ca	۰/۴۸	-	۳۸/۴۱	-	-	-
<i>Avena fatua</i>	Av.fo	A T	۰/۰۴	-	-	-	۰/۵۷	-
<i>Bellis perennis</i>	Br.pe	P He	۰/۵۱	-	۰/۲	۰/۳۴	۰/۱۳	-
<i>Briza minor</i>	Br.mi	A T	۰/۰۲	-	-	-	۰/۳۳	۰/۰۵
<i>Bromus sp.</i>	Br.sp	A T	-	-	-	۰/۰۸	۰/۱۲	۳/۰۹
<i>Bupleurum falcatum</i>	Bu.fa	P He	۰/۱۷	-	-	-	-	-
<i>Centaurium minus</i>	Ce.mi	B T	۱/۷	۰/۷۳	۱/۹۰	۳/۰۹	۰/۴۵	۱/۴۹
<i>Crepis foetida</i>	Cr.fo	B He	۰/۲۵	-	۰/۶۲	-	-	-
<i>Cynodon dactylon</i>	Cy.da	P He	-	-	-	-	۰/۰۴	-
<i>Daucus carota</i>	Da.ca	B He	۰/۰۴	-	۰/۱۲	۰/۱۶	۰/۰۳	۰/۶۸
<i>Eragrostis curvula</i>	Er.cu	P He	۰/۴۵	-	-	-	۰/۴	-
<i>Erigeron acer</i>	Er.ac	A He	۰/۰۱	-	-	-	۰/۰۳	-
<i>Eryngium bungei</i>	Er.bu	P He	۰/۱۱	-	۰/۵	-	۰/۰۸	۰/۴۷
<i>Filago vulgaris</i>	Fi.vu	A T	۰/۰۶	-	۰/۲	-	-	-
<i>Frankenia hirsuta</i>	Fr.hi	P He	۰/۸	۰/۵۱	۰/۳۸	۰/۲۳	۰/۶۱	۰/۰۶
<i>Galium verum</i>	Ga.ve	P Cr	۰/۶۴	-	۰/۸۲	۰/۰۴	۰/۲۸	۲/۱۸
<i>Gastridium phleoides</i>	Ga.ph	A T	۱/۴۸	-	۷/۰۴	۰/۱۸	۰/۶۶	۰/۶۳
<i>Gentiana sp.</i>	Ge.sp	P T	-	۰/۴۱	-	-	۰/۲	-
<i>Halocnemum strobilaceum</i>	Ha.st	P Ca	۵/۹۱	-	۰/۷۱	-	۰/۱۸	-
<i>Hordeum marianum</i>	Ho.ma	A T	۰/۸۴	۲/۹۱	۲/۰۲	۲۳/۲۸	۱/۰۸	۴/۵۶
<i>Juncus maritimus</i>	Ju.ma	P He	۱۰/۴	۰/۸۸	۲/۱۵	۵/۱۴	۳۴/۳۵	۰/۹۸
<i>Lactuca serriola</i>	La.se	A T	۰/۰۳	-	-	-	۰/۰۴	۰/۱
<i>Limonium meyeri</i>	Li.me	A T	۰/۰۷	-	-	-	۰/۲۱	-
<i>Lolium rigidum</i>	Lo.ri	A T	۰/۳۷	-	۰/۹۵	۰/۲۶	۰/۶۲	۴/۶۷
<i>Lotus corniculatus</i>	Lo.co	P He	۰/۱۶	-	-	۰/۱۹	۲/۴۹	۰/۶۳
<i>Lythrum hyssopifolia</i>	Ly.hy	A He	۰/۰۶	-	-	۰/۱۴	۰/۱۱	-
<i>Medicago rigidula</i>	Me.ri	A T	۰/۴۲	-	۱۲/۳۱	-	۰/۰۳	۰/۱۱
<i>Melilotus officinalis</i>	Me.of	B He	۰/۰۴	-	-	-	-	۰/۱۳
<i>Onopordon sp.</i>	On.sp	B/P He	۰/۰۳	-	۰/۵۷	۰/۱۰	۰/۱۵	-
<i>Parapholis incurva</i>	Pa.in	P Ca	۱/۶۷	۱/۶۹	۱/۸۰	۰/۳۴	۰/۶۳	۰/۳۳
<i>Phalaris paradoxa</i>	Ph.pa	A T	۰/۳۶	-	۰/۹۷	۰/۰۶	۰/۶۲	۰/۲۱
<i>Phleum phleoides</i>	Ph.ph	P He	-	-	-	-	-	۰/۳۲
<i>Plantago psyllium</i>	Pl.ps	A T	۶/۰۱	۵/۰۶	۰/۴	۱۴/۲۲	۱/۱۲	۰/۴۳
<i>Poa annua</i>	Po.an	A T	۰/۰۴	-	-	-	۱	-
<i>Polygonum patulum</i>	Po.pa	A T	-	-	-	-	۰/۰۵	-
<i>Polypogon monspeliensis</i>	Po.mo	A T	۷/۸۸	-	۲/۲۹	۰/۱۴	۱/۳۳	۰/۶۱
<i>Rumex acetosa</i>	Ru.ac	P He	-	-	-	-	۰/۰۳	-
<i>Salicornia europaea</i>	Sa.eu	A T	۰/۰۴	۳۳/۲۱	-	۰/۹۲	۰/۰۱	-
<i>Silybum marianum</i>	Si.ma	B He	-	-	-	۰/۰۴	-	-
<i>Spergularia marina</i>	Sp.ma	A T	۴/۲۴	۶/۳۱	۰/۷۶	۲/۰۷	۰/۷۱	۰/۲۱
<i>Taraxacum officinale</i>	Ta.of	P He	۰/۱۳	-	-	۰/۰۷	۰/۰۳	-
<i>Trifolium cespitosum</i>	Tr.co	A T	۰/۴	-	۳/۵۲	-	۰/۲۶	۰/۱۱
<i>Trifolium resupinatum</i>	Tr.re	A T	۰/۱۶	-	۰/۷۲	۰/۱۲	۰/۳۷	۰/۱۰
<i>Trifolium sp.</i>	Tr.sp	A T	۰/۰۴	-	-	-	-	-
<i>Vulpia myuros</i>	Vu.my	A T	۰/۲۵	-	۰/۶۲	۰/۱۹	۰/۰۴	۱/۱۴
میانگین درصد تاج پوشش			۴۲/۵۰	۵۱/۷۲	۸۰/۱۶	۵۳/۳۹	۵۱/۹۳	۷۳/۷۹
تعداد گونه			۴۱	۹	۲۵	۲۵	۳۹	۲۷
تعداد گونه‌های خاص			۳	-	-	۱	۲	۲

نتایج حاصل از آنالیز DCA نشان داد که براساس مقدار ویژه محور اول بیشترین اهمیت را دارد و به سمت محور چهارم از اهمیت محورها کاسته می‌شود. طول گرادیان بین مقادیر $2/015$ و $3/528$ قرار دارد و کل واریانس اندازه گیری شده برابر $3/386$ بوده است (جدول ۲).

جدول ۲- نتایج حاصل از آنالیز تطبیق قوس‌گیری شده (DCA) بر مبنای چهار محور

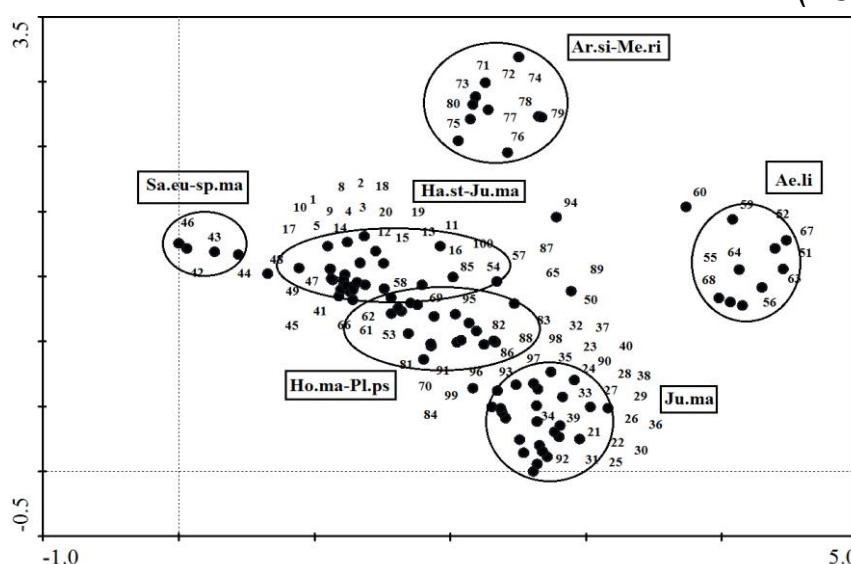
کل واریانس	درصد واریانس جمعی	طول گرادیان	مقدار ویژه	محور
	۱۱/۴۳	۳/۵۲۸	۰/۳۸۱	۱
	۱۹/۵	۲/۵۷۳	۰/۲۷۹	۲
	۲۴/۹	۲/۵۱۵	۰/۱۸۳	۳
۳/۳۸۶	۲۸/۷	۲/۰۱۵	۰/۱۲۹	۴

در آنالیز DCA پراکنش نمونه‌ها در پلات دوگانه نشان داد که نمونه‌ها بیشتر در جهت مثبت محور اول و محور دوم پراکنش دارند (شکل ۳). بررسی تیپ‌های گیاهی نشان داد که تیپ Ae.li و Ar.si-Me.ri بیشترین فاصله را از سایر خوش‌ها دارند در حالی که تیپ Ha.st-Ju.ma، Ho.ma-Pl.ps، Sa.eu-Sp.ma، Ju.ma و Ae.li در فاصله نزدیکتری نسبت به هم قرار دارند (شکل ۳).

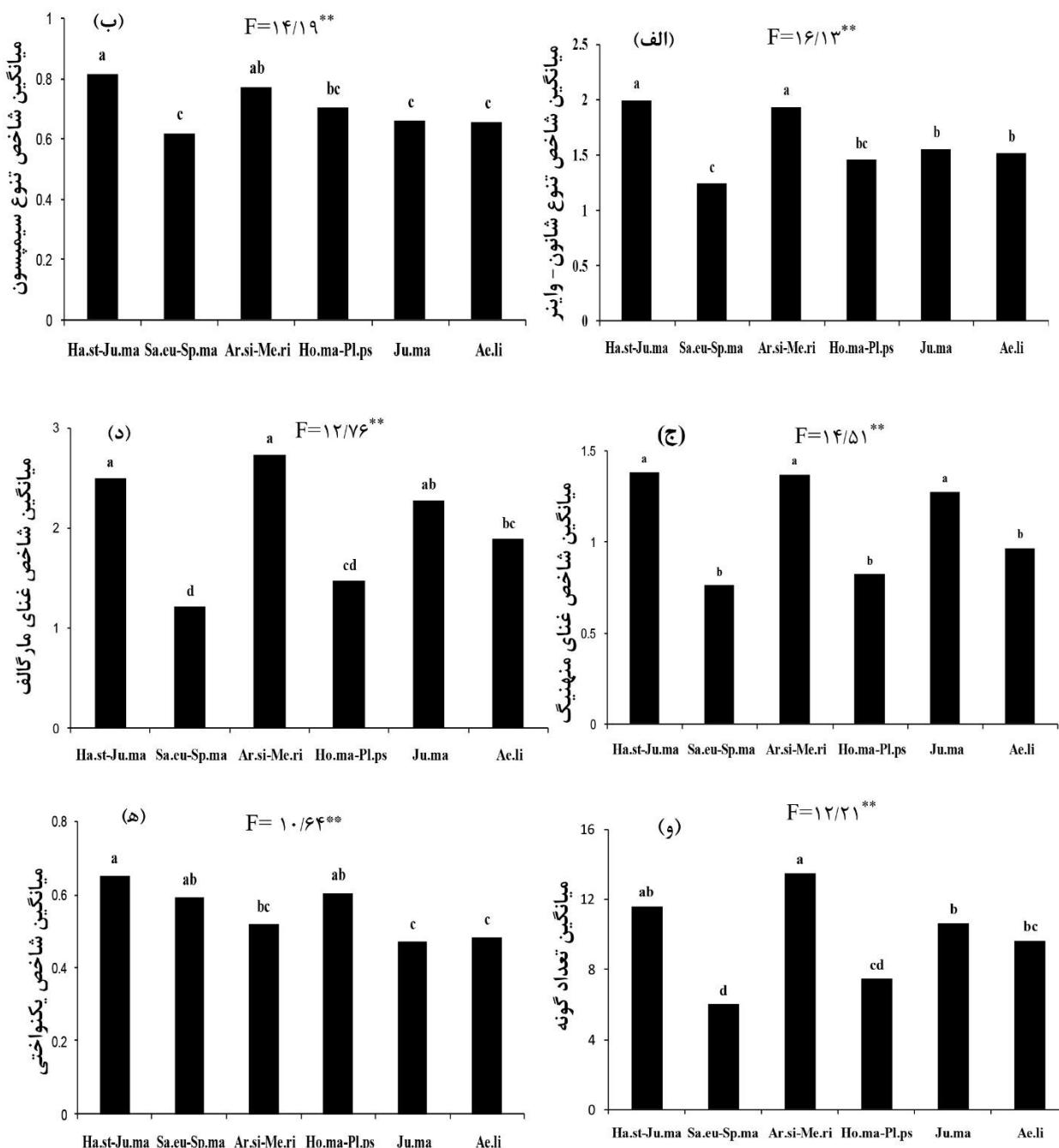
۲-۳- تنوع و غنا گونه‌ای در تیپ‌های گیاهی

نتایج آنالیز واریانس یک طرفه نشان داد که تمامی شاخص‌های غنا و تنوع گونه‌ای بهطور معنی‌داری تحت تاثیر تیپ‌های گیاهی بودند. میانگین هر دو شاخص تنوع در تیپ Ha.st-Ju.ma و Ar.si-Me.ri معنی‌داری بیشتر است (شکل ۲ الف و ب). در مقابل تیپ Sa.eu-Sp.ma بهطور معنی‌داری کمترین مقدار عددی شاخص تنوع در واحد سطح پلات را دارد. برای شاخص غنای منهنج مقایسه میانگین نشان داد که تیپ‌های Ju.ma، Ar.si-Me.ri گیاهی در دو گروه قرار دارند. تیپ‌های Ha.st-Ju.ma و Sa.eu-Sp.ma بهطور معنی‌داری بیشترین و سایر تیپ‌ها بهطور معنی‌داری کمترین غنا را داشتند (شکل ۲ ج). در شاخص غنای مارگالف تیپ گیاهی Ar.si-Me.ri بهطور معنی‌داری دارای غنای بیشتر نسبت به سایر تیپ‌های گیاهی بوده و کمترین برای تیپ گیاهی Ar.si-Me.ri است (شکل ۲ د). از نظر تعداد گونه تیپ Ha.st-Ju.ma بیشترین تعداد گونه را داشته و بین تیپ‌های Ae.li و Ju.ma نیز اختلاف معنی‌داری وجود ندارد. تیپ‌های Ho.ma-Pl.ps و Sa.eu-Sp.ma نیز با یکدیگر اختلاف معنی‌داری نداشته و کمترین تعداد گونه در واحد سطح پلات را داشتند (شکل ۲ و). از نظر بکنوختی تیپ Ho.ma-Pl.ps و Sa.eu-Sp.ma، Ha.st-Ju.ma یکنواختی را داشته‌اند (شکل ۲ ه).

۳-۳- پراکنش گونه‌ها و نمونه‌ها در آنالیز تطبیقی (DCA) قوس‌گیری شده

شکل ۳- دیاگرام دوگانه پراکنش نمونه‌ها در دو محور حاصل از آنالیز تطبیق قوس‌گیری شده (DCA). محل قرارگیری نمونه‌ها با دوایر و شماره نمونه نشان داده شده است. نمونه‌های تشکیل دهنده هر تیپ به همراه مخفف نام تیپ مشخص هستند.

شکل ۴- مقایسه میانگین شاخص‌های تنوع (الف و ب)، غنای گونه‌ای (ج، د) و بکنوایی (ه) در تیپ‌های گیاهی مرتع جلگه‌ای شهرستان بهشهر در استان مازندران. حروف مشابه نشان‌دهنده عدم وجود اختلاف معنی‌دار است. آماره F معنی‌داری در ANOVA را نشان می‌دهد.

خاک اثر معنی‌داری بر ترکیب گونه‌ای تیپ‌های گیاهی منطقه مورد مطالعه دارند ($F=4/784$ و $P=0/001$). با توجه به دیاگرام دوگانه آنالیز RDA خصوصیات سیلت و هدایت الکتریکی با جهت مثبت هر دو محور همبستگی دارند (شکل ۴ الف). در حالی که اسیدیته، رطوبت، کربن آلی و رس خاک با جهت مثبت محور دوم و منفی محور اول همبستگی

۴-۳- ارتباط پراکنش تیپ‌های گیاهی با خصوصیات خاک

ارتباط بین شش تیپ گیاهی با خصوصیات خاک منطقه با توجه به طول گرادیان بین ۲۰/۱۵ تا ۳/۵۲۸ با استفاده از آنالیز چند متغیره RDA مورد بررسی قرار گرفت. نتایج آنالیز چند متغیره RDA نشان داد که خصوصیات

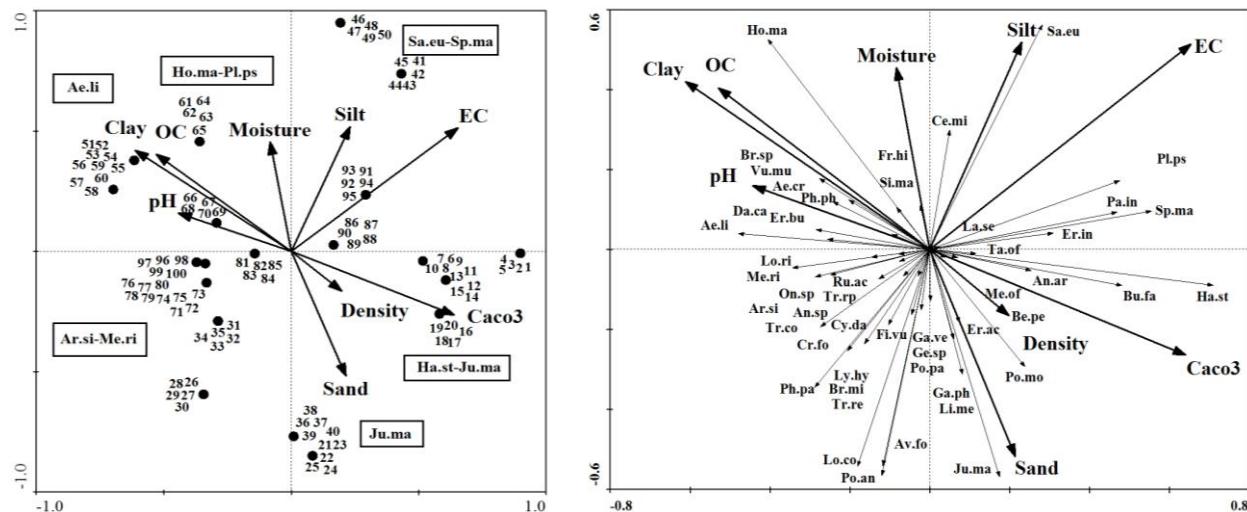
افزایش شوری خاک به همراه آهک و درصد شن نقش بسیار مهمی را در استقرار این تیپ ایفا می‌کنند. گونه غالب این تیپ *Halocnemum strobilaceum* است که تحت تاثیر افزایش شوری و آهک خاک قرار دارد که با نتایج مطالعات Ghaderi و همکاران (2010) در پنج احتماع شورروی سرخ ده دامغان، Jafari و همکاران (2006) در ۱۴ رویش‌گاه استان قم و Mokhtari Asl و همکاران (2008) در استان آذربایجان شرقی همخوانی دارد. Hosseini و همکاران (2007) زهکشی ضعیف، شوری زیاد، سطح آب زیرزمینی بالا و بافت خاک متوسط را از جمله مهم‌ترین خصوصیات خاک رویش‌گاه این گونه در مراتع شمال شرق استان گلستان دانستند. Gandomkar Ghalhari و Mesdaghi (2002) در میان ده تیپ گیاهی شناسایی شده در کویر *Halocnemum strobilaceum* میقان اراک تیپ گیاهی در ماقومترین و سازگارترین تیپ گیاهی در برابر شوری خاک دانستند. به طوری که این گونه در مرکز کویر تیپ یکنواختی را تشکیل داده است. در این مطالعه این تیپ گیاهی نسبت به سایر تیپ‌ها از تنوع گونه‌ای بالایی برخوردار است که می‌توان درصد بالای آهک را علت آن دانست. آهک موجود در خاک از عواملی است که پراکنش جوامع گیاهی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. میزان آهک به مقدار مناسب در خاک باعث بهبود ساختمان خاک و تغییر در اسیدیته خاک می‌شود [۲۴]. گونه غالب تیپ گیاهی *Sa.eu-Sp.ma* گونه *Salicornia europaea* است. این تیپ بیشتر تحت تاثیر شوری خاک و درصد سیلت خاک قرار دارد. این اجتماع گیاهی از تنوع و غنای گونه‌ای پایین برخوردار است. بالا بودن مقدار نمک‌های محلول در آب در محیط ریشه سبب اختلال در فعالیت موجودات زنده، کاهش حاصلخیزی خاک، کاهش آب در دسترس گیاه و در نهایت تخریب خاکدانه‌ها می‌شود [۲۵]. تیپ گیاهی چهارم *Ho.ma-Pl.ps* با افزایش رطوبت، کربن آلی و رس خاک و همچنین شوری خاک همبستگی مثبتی دارد. گونه غالب این تیپ *Hordeum marinum* از گندمیان یک ساله است که توانایی رشد در مناطق باتلاقی شور را داشته و مقاومت به شوری بالایی دارد [۲۶]. افزایش رطوبت و بافت سنگین خاک به واسطه افزایش رس، افزایش کربن آلی به همراه کاهش نسبی شوری و کاهش آهک خاک استقرار تیپ گیاهی *Ae.li* را در پی دارد. این نتایج نشان می‌دهد که پارامترهای خاک در استقرار این تیپ نقش مهمی را ایفا می‌کنند. گونه غالب این تیپ *Aeluropus littoralis* است که می‌تواند شوری خاک را

دارند. همچنین چگالی ظاهری، آهک و شن نیز با جهت مثبت محور اول و جهت منفی محور دوم همبستگی نشان دادند. دیاگرام دوگانه پراکنش گونه‌ها نشان داد که افزایش هدایت الکتریکی تاثیر قابل توجهی بر حضور گونه‌های غالب در تیپ *Sa.eu-Sp.ma* و *Ha.st-Ju.ma* داشته به طوری که با افزایش هدایت الکتریکی و سیلت خاک در جهت *Sa.eu-Sp.ma* مشبت هر دو محور گونه‌های غالب تیپ (شکل ۴ الف). با افزایش توام هدایت الکتریکی و آهک خاک در جهت مثبت محور اول و منفی *Ha.st-Ju.ma* محور دوم گونه‌های شاخص تیپ گیاهی *Plantago psyllium* *Halocnemum strobilaceum* *Bupleurum* *Eragrostis incurva* *Parapholis incurva* *falcatum* اشاره کرد. در جهت منفی محور اول و مثبت *Ho.ma-Ae.li* محور دوم استقرار گونه‌های غالب تیپ‌های گیاهی *Pl.ps* بیشتر تحت تاثیر افزایش رطوبت، رس خاک، *Hordeum* کربن آلی و اسیدیته خاک بوده است. گونه‌های *Silybum marianum*, *Vulpia myorus*, *marinum*, *Aegilops crassa* رطوبت، رس خاک و اسیدیته خاک و کاهش آهک خاک گونه غالب تیپ *Ae.li* *Aeluropus littoralis* یعنی ظاهر می‌گردد. در مقابل با کاهش رطوبت و کربن آلی خاک و *Juncus* افزایش شن تیپ گیاهی *Ju.ma* با غالبیت گونه *maritimus* ظاهر می‌شود. به دنبال سبک شدن بافت خاک به همراه افزایش آهک و چگالی خاک حضور گونه‌های *Bellis* و *Gasteridium phleoides*, *Anagallis arvensis* *perennis* قابل توجه است. تیپ گیاهی *Ar.si-Me.ri* بیشتر تحت تاثیر کاهش هدایت الکتریکی و رطوبت قرار دارد (شکل ۴ ب). از جمله مهم‌ترین گونه‌های این تیپ می‌توان *Trifolium rigidula*, *Medicago sieberi*, *Artemisia sieberi*, *Phalaris* و *Trifolium resupinatum*, *compestre* *paradoxa* اشاره کرد.

بررسی نتایج حاصل از روش رسته بندی RDA نشان داد که پارامترهای فیزیکی و شیمیایی خاک در تفکیک این تیپ‌های گیاهی نقش بسیار مهمی را ایفا می‌کنند. Safaeian و همکاران (2004) تشکیل اجتماعات گیاهی در میانکاله بهشهر را بیشتر تحت تاثیر سطح ایستابی و شوری آب و خاک دانستند. در تحقیق حاضر تیپ *Ha.st-Ju.ma* تحت تاثیر شوری، آهک و بافت شنی تا سیلتی قرار دارد.

است و هدایت الکتریکی و درصد آهک بسیار پایینی دارد [۳۲ و ۳۳]. شوری کم خاک، افزایش کربن آلی و رس خاک از دلایل اصلی بالا بودن تنوع و غنای گونه‌ای این اجتماع است. مهم‌ترین فاکتور تاثیر گذار خاک بر استقرار *Juncus* تیپ Ju.ma بافت خاک است. گونه غالب این تیپ *Juncus maritimus* است که بیشتر تحت تاثیر درصد شن خاک و تا حدودی آهک قرار دارد. Ehsani (2003) آبگیر بودن منطقه در فصل زمستان به علت جزر و مد خلیج گرگان و بالا بودن سطح سفره آب زیرزمینی را عامل اصلی استقرار اجتماعات *Juncus maritimus* در مناطق دارای رسوبات ماسه‌ای ریزدانه و *Hordeum* sp. در خاک‌های رسی مراعع قشلاقی بهشهر دانست.

تا آستانه یک درصد تحمل کند [۲۷]. نتایج مطالعه Aghaee (2010) نشان داد که این گیاه همبستگی مثبت و معنی‌داری با درصد رطوبت خاک دارد و در مقابل با میزان شوری و درصد شن خاک همبستگی منفی دارد که با نتایج این مطالعه مطابقت دارد. بافت سنگین خاک و عمق آب زیرزمینی از مهم‌ترین عوامل تاثیر گذار بر استقرار این اجتماع گیاهی است [۳۰ و ۲۹]. نتایج مطالعه Qiang Li و همکاران (2008) در کشور چین نشان دادند که با کاهش شوری خاک و افزایش نیتروژن خاک این اجتماع مستقر می‌شود. با توجه به نتایج آنالیز RDA تیپ Ar.si-Me.ri با کاهش شوری و تا حدودی افزایش آهک و رطوبت خاک رابطه دارد. نتایج مطالعات بسیاری از محققین نشان داد که بافت خاک جامعه گیاهی *Artemisia sieberi* لومی شنی

شکل ۵- دیاگرام دوگانه پراکنش گونه‌ها (الف) و نمونه‌ها (ب) در آنالیز RDA (اسامی کامل گونه‌های گیاهی در جدول ۱ آمده است).

Aeluropus littoralis و *Plantago psyllium* نهایت کاهش شوری و رطوبت خاک در مناطقی که بافت خاک سبکتر بوده موجب ظهرور دو تیپ *Juncus maritimus* و *Artemisia sieberi*- *Medicago rigidula* گردید. آگاهی از این گرادیان‌های محیطی این امکان را فراهم می‌سازد تا در مدیریت مراعع این منطقه بتوان با تغییر احتمالی در خصوصیات خاک جایگزینی این تیپ‌ها در شرایط جدید را پیش‌بینی نمود.

تشکر و قدردانی

بدینوسیله از جناب آقای مهندس معلمی کارشناس محترم اداره منابع طبیعی بهشهر که در شناسایی اولیه منطقه همکاری لازم را داشتند سپاسگزاری می‌شود.

۴- نتیجه‌گیری

به طور کلی از نتایج بدست آمده این مطالعه که در مراعع جلگه‌ای شهرستان بهشهر انجام شد می‌توان نتیجه گرفت که پارامترهای فیزیکی و شیمیایی خاک در استقرار و پراکنش تیپ‌های گیاهی منطقه نقش بسیار مهمی را ایفا می‌کنند. به طوری که تیپ‌های گیاهی در راستای گرادیان حاصل از خصوصیات خاک قبل تفکیک هستند. افزایش شوری خاک تیپ‌های *Salicornia europaea*- *Halocnemum strobilaceum*-*Spergularia marina* در *Juncus maritimus* را ایجاد نمود که تیپ *Ar.si-Sp.ma* در مناطق شور مرتبط‌تر غالب بوده است. افزایش شوری به میزان کمتر اما به همراه افزایش رطوبت، کربن آلی و رس خاک موجب تفکیک دو تیپ *Hordeum marinum* و *Hordeum*

- [11] Safaeian N, Shokri M, Jabbarian B. Environmental impact assessment of development in the southern coast of the Caspian sea (Northern Iran). Polish Journal of Environmental Studies; 2004; 13 (3):319-323. [In Persian]
- [12] Safaeian N, Shokri M. Primary survey of applied ecology in Miankale. Pajouhesh & Sazandegi; 1995; 26: 68-73. [In Persian]
- [13] Baybouridi M, Kohestani A. Water and soil. University of Tehran Press;1989. p. 630. [In Persian]
- [14] Heshmati G H. Multivariate analysis of environmental factors effects on establishment and expansion of rangeland plants. Iranian Journal of Natural Research; 2003; 56 (3): 309-321. [In Persian]
- [15] Jafari Haghghi M. Methods of soil analysis, sampling and analysis of physical and chemical principles with emphasis on theoretical and practical. Nedaye Zoha press; 2003; p. 236. [In Persian]
- [16] Zarin Kafsh M. Applied soil science: morphology and quantitative analysis of soil, water and plant. University of Tehran press; 1993. p. 125. [In Persian]
- [17] Ghazan Shahi J. Analysis of soil and plant. Aeezh Press; 2006. p. 311. [In Persian]
- [18] McCune B, Mefford M J. PC-ORD for windows. Multivariate analysis of ecological data. USA;1999.
- [19] Amozgar L. Study on potential of seed bank formation and its relationship with above-ground vegetation in lowland in Behshar county, Mazandaran province. Msc thesis. Sari Agricultural and Natural Resources University. Sari. 2012; p. 149. [In Persian]
- [20] Hosseini SA, Shahmoradi A, Abarsaji G H. An investigation on the presence form of Halocnemum strobilaceum in saline and alkaline rangelands of Northern Golestan Province. Iranian Journal of Range and Desert Research; 2007; 14 (2): 111-123. [In Persian]
- [21] Ghaderi S H, Ghorbani J, Jafarian Z, Shokri M. Identification of halophytic communities and their relationship with soil properties in rangelands of SorkhDeh in Damghan. Arid Biom Journal; 2010; 1 (1): 45-56. [In Persian]
- [22] Jafari M, Zare Chahouki MA, Tavili A, Kohandel A. Soil-vegetation relationships in rangelands of Qom province. Pajouhesh & Sazandegi; 2006; 73: 110-116. [In Persian]

پی‌نوشت

- ¹ Cluster analysis
- ² Hierarchical
- ³ Ward's method
- ⁴ Detrended Correspondence Analysis (DCA)
- ⁵ Redundancy Analysis
- ⁶ Canoco 4.5 package
- ⁷ CanoDraw 4.5 package
- ⁸ Past Package
- ⁹ SPSS package

منابع

- [1] Mesdaghi M. Plant ecology. Mashhad university press; 2005. p. 154. [In Persian]
- [2] Begon M, Harper J L, Townsend C R. Ecology: individuals, populations and communities. Blackwell Scientific. UK;1996. P. 450.
- [3] Holechek JL, Pieper RD, Herbal CH. Range management: principles and practices. 6th editions. Prentice Hall; 2010. p. 456.
- [4] Klironomos JN. Feedback with soil biota contributes to plant rarity and invasiveness in communities. Nature;2002; 417: 67-70.
- [5] Barzegar AR. Saline soils: understanding and productivity. University of Chamran. Ahvaz Press;2008. p.280. [In Persian]
- [6] Jafari M, Tavili A. Reclamation of arid lands. University of Tehran press;2010; p. 396. [In Persian]
- [7] Safaeian N, Shokri M, Zia Tabar Ahmadi MKH. Position of Miankale reserve in bio geographic classification of the world. Journal of Environmental Studies; 2004b;36: 77-88. [In Persian]
- [8] Jafari M, Tahmores M, Malekian A. Soil management. University of Tehran press; 2009. [In Persian]
- [9] Mokhtari Asl A, Mesdaghi M, Sadeghi manesh M R. Factors affecting establishment and distribution of four halophytic species in Eastern Azarbayjan-Marand Gherkhelar rangelands. Journal of Range Management; 2008; 2: 116-127. [In Persian]
- [10] Safaeian N, Shokri M, Jabbarian B. Ecological vulnerability of ecosystem on the southern coast of Caspian sea. Journal of Environmental Studies;1998; 29: 45-50. [In Persian]

- [33] Yousefi M, Tavili A, Jafari M, Zare Chahouki M A. Relationships between dominant species and soil chemical properties in Garmsar region. *Pajouhesh & Sazandegi*; 2008;80: 162-168. [In Persian]
- [34] Ehsani A. Reviewing the role and relation between soil geomorphology and vegetation cover in Behshahr water basin. *Pajouhesh & Sazandegi*; 2003; 60: 90-102. [In Persian]
-
- [23] Gandomkar Ghalhari A, Mesdaghi M. Survey of relationship between water level, soil salinity and vegetation type in Mighan desert of Arak. *Iranian Journal of Range and Desert Research*; 2002; 1:1-13. [In Persian]
- [24] Mahmodi S, Hakymian M. Fundamental of soil science. University of Tehran press; 2007. p. 700. [In Persian]
- [25] Wichern J, Wichern F, Joergensen R G. Impact of salinity on soil microbial communities and the decomposition of maize in acidic soils. *Geoderma*; 2006;137 (1,2): 100-108.
- [26] Malik AI, Parker J, Colmer TD. Tolerance of *Hordeum marinum* accessions to O₂ deficiency, salinity and these stresses combined. *Annals of Botany*; 2009; 103: 237-248.
- [27] Wei Y, Guang min X, Daying Z, Huimin C. Transfer of salt tolerance from *Aeluropus littoralis sinensis* to wheat (*Triticum aestivum* L.) via asymmetric somatic hybridization. *Plant Science*; 2010; 161: 259-266.
- [28] Aghaee, M. Effect of the most important edafic factors on habitat distribution of *Aeluropus littoralis* in eastern coastline of Caspian sea. Msc thesis. Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University; 2010. p. 81. [In Persian]
- [29] Abarsaji G H. Evaluation of *Aeluropus* spp. habitats in saline and alkaline rangeland of north of Gorgan. Msc thesis. Agricultural and Natural Resources University of Gorgan; 1996. p. 90. [In Persian]
- [30] Matin M, Saeedfar M. Effect of soil salinity and water table depth on the establishment of certain halophyte plants.2th National conference of desertification and desertification methods. Research Institute of Forests and Rangelands Press; 1996. [In Persian]
- [31] Qiang L I, Xiao-Jung W L, Ajmal Khan M, Bilquees G. Relationship between soil characteristics and halophytic vegetation in coastal region of north china. *Pakistan Journal of Botany*; 2008; 40(3): 1081-1090.
- [32] Azarnivand H, Jafari M, Moghadam M R, Jalili A, Zare Chahouki M A. The effects of soil characteristics and elevation on distribution of two *Artemisia* species (Case study: Vard Avard, Garmar and Semnan rangelands). *Iranian Journal of Natural Resources*; 2003; 56 (1,2):93-100. [In Persian]

